CAPUT VII.

MANTHARAE LAMENTATIO.

ज्ञातिदासी यतो जाता कैकेय्या तु सहोषिता ।
प्रासादं चन्द्रसंकाशमारुरोह यदृच्छया ॥ १ ॥
सिक्तराजपथां कृत्स्नां प्रकीर्णकुसुमोत्करां ।
अयोध्यां मन्थरा तस्मात् प्रासादादन्ववैक्षत ॥ २ ॥
पताकाभिर्वराहाभिर्ध्वजैश्च समलंकृतां ।
वृतां छत्रपथैश्चापि स्वच्छन्दकपथैर्वृतां ॥ ३ ॥
सिक्तां चन्दनतोयैश्च शिरःस्नातजनैर्युतां ।
माल्यमोदकहस्तैश्च द्विजेन्द्रैरुपशोभितां ॥ ४ ॥
शुक्लदेवगृहद्वारां सर्ववादित्रनादितां ।
अयोध्यां मन्थरा दृष्ट्वा परं विस्मयमागता ॥ ५ ॥
सा हर्षोत्फुल्लनयनां पाण्डुरक्षौमवासिनीं ।
अविदूरे स्थितां दृष्ट्वा धात्रीं पप्रच्छ मन्थरा ॥ ६ ॥
उत्तमेनाभिसंयुक्ता हर्षेणार्थपरा सती ।
राममाता धनं किन्नु जनेभ्यः संप्रयच्छति ॥ ७ ॥
अतिमात्रं प्रहर्षोऽयं किं जनस्यास्य शंस मे ।
कारयिष्यति किं वापि संप्रहृष्टो महीपतिः ॥ ८ ॥

Digitized by Google